

ΧΛΕΙΡ

H. Leisemann gez.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΠΙΑΙ.

Τόμος Δ'.

ΑΡΙΘΜ. 14 (86).

ΕΤΟΣ Δ'.

τη 15/27. Τουλίον 1888.

Συνδρομή δάχτυλην ἀπό 1. Ταναυφίου καὶ 1. Τουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνον
καὶ προπληρωτέα: Πινακού φυγή. χρ. 10 ἡ μάρκ. 8.

ΠΟΠΠΑΙΑ

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ.

„Τοὺς πόθους, τὰς ὁρέξεις σου, τὴν θέλησίν σου ἔξ-
επλήρωσα πιστῶς, κ' ἐλπίζω, ὅτι εὐχαριστημένη ἔμεινας“, ὁ
Νέρων εἶπε, κτηνωδῶς περιπτυσσόμενος τὸ σῶμα τῆς ἑταί-
ρας, εἰς τὴν συζύγου τίτλον καὶ Αὐτοκρατείρας πρὸ μικροῦ
δημοτελῶς ἀπένειμεν. „Εἰς ἔξορίαν διαρκῇ τὴν Ὀκταβίαν
κατεδίκασα. Μειδίασε, Ποπ-
παία, εὐθύμησον, ἀπὸ τῆς δψεώς
σου τῆς περικαλλοῦς ἐκδίωξον
τὰ νέφη τὰ σκιώδη, τὴν πλή-
ρωσιν τῶν προσταγῶν σου ἀκού-
ουσα, μαχράν τῆς Ρώμης, τοῦ
Νέρωνος μακράν, καὶ ἀλλοτρίαν
εἰς τιμᾶς καὶ δόξας, εἰς ἔξο-
ρίαν τηκομένην βλέπουσα τὴν
σὴν προκάτοχον καὶ ἀντίζηλον.
Εἰπέ, μὴ θέλεις αἷμα νὰ χαρῆς;
Εἰπέ μου τί σοῦ λείπει; Νὰ
σφάξω μήπως θέλεις φυλακι-
σμένων ἀθρόας ἐκατόμβιας, τοῦ
Ίουδαίου ἐκείνου ὀπαδούς, ὃν
ὁ Πιλάτος ἐκαθήλωσεν εἰς τὸν
Σταυρόν, καὶ ἀθροίζων ἐντὸς
δεξαμενῆς τὸ αἷμα τῶν ἀπο-
στατῶν, νὰ πλεύσω μετὰ σοῦ,
πρὸς τέρψιν ἀμφοτέρων, ἐντὸς
τῆς λίμνης ταύτης τῆς αἴμα-
τηρᾶς; Εἰσέτι τὰ νέφη τοῦ
μετώπου σου, τῆς παρουσίας
μου ὁ γῆλος εἰσέτι δὲν ἐσκέδα-
σεν. Καὶ πάλιν σ' ἔρωτι, εἰπὲ
τί θέλεις ἔτι, τί ποθεῖς, ποίας
ζωῆς ὀρέγεσαι, δηοίαν ἰδιοτρο-
κειρ. ΤΟΜΟΣ Δ'.

πιαν σου να ἴδης πληρουμένην θέλεις, δηοίαν ὄνειρον, δηοίαν
φαντασιοπληξίαν σου! Εἰπέ! Ο λόγος σου, ὁ πόθος σου, ἡ
στιγματία ἰδιοτροπία σου εἰς ἔργον καὶ εἰς γεγονός ἀμέσως
θὰ μεταβληθῇ. Αὔγουστα εἶσαι, Αὔγουσταν δὲ λαδὸς καὶ οἱ
Γερουσιασταὶ ἀρτίως σ' ἐπροσκύνησαν. Τῆς ἀντίζηλου σου
αἱ προτομαὶ ἐμφανίσθησαν, καὶ
ἐπὶ τῶν συντριμμάτων των αἱ
προτομαὶ σου, Ποππαία, ἀνη-
γέρθησαν, καὶ εἰς αὐτὰς θείας
τιμᾶς προσέταξα νὰ ἀποδίῃ
δὲ λαδός. Εὖν ὅτι ἐγένετο δὲν
σοὶ ἀρκεῖ, εἰπὲ τί θέλεις ἔτι
νὰ γενῇ; Προκαταβολικῶς ὁ
Νέρων σοὶ ὑπόσχεται, ἀφοῦ δὲν
δύναται τοὺς πόθους νὰ μαν-
τεύσῃ, νὰ προλάβῃ τῆς καρ-
δίας σου, προκαταβολικῶς σοὶ
ὑπόσχεται αὐτοὺς νὰ ἔκτελέσῃ
ἀκριβῶς. Ἄλλ' ὅμως πρέπει
νὰ μοῦ τοὺς εἰπῆς! Καὶ πάλιν
σὲ ἐρωτῶ μὴ θέλεις αἷμα; Μὴ
θέλεις σπαραγμούς; μήπως πο-
θεῖ ἡ φυγὴ σου ὑπὸ τοὺς ὄνυ-
χας τῶν τίγρεων νὰ ἴδῃ μέλη
σπαίροντα, καὶ ἀγνώστας νὰ
ἀκούσῃ τῶν ἑτοιμοθάνατῶν οἴ-
τινες, εἰς τὰς δδύνας ἀσφαλοῦς
θανάτου ἀπερχόμενοι, τὴν κε-
φαλήν των κλίνουν πρὸς τὸν
Καίσαρα καὶ προσφωνοῦν αὐ-
τόν; Εἰπὲ λοιπὸν τί θέλεις,
καὶ διατὶ ἡ παρατεινομένη ἀθυ-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

† 1886.